

01/06/2016 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್‌ದಾದಾ ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಯಾವಾಗ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬೇಹದ್ದಿನ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದೋ ಆಗಲೇ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಗವಂತನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರು ರಚಿಸಿರುವ ಯಜ್ಞದಲ್ಲ ವಿಘ್ನಗಳು ಏಕೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ?

ಉತ್ತರ: ಏಕೆಂದರೆ ರಾವಣನು ಭಗವಂತನಿಗಿಂತಲೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಯಾವಾಗ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೋ ಆಗ ಅವನು ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಯೇ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಆರಂಭದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರ ಈ ಯಜ್ಞದಲ್ಲ ವಿಘ್ನಗಳು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ, ಬೀಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಪಾವನಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪತಿತಮನುಷ್ಯರು ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಗೀತೆ: ಓ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೇ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳು ಗೀತೆಯ ಸಾಲನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ. ಹೇಗೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹಾಡುಗಳೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಹಾಗೆ ಕನರಸವಾಗಿದೆ. ದೂರದೇಶದ ಯಾತ್ರಿಕನೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವೂ ಸಹ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯು ಶಾಂತಿಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆತ್ಮವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಶಿವತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ತತ್ಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮರಾಗುತ್ತೀರಿ, ನಾನು ಕೇವಲ ಸಂಗಮದಲ್ಲಯೇ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ತರಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಕೊಡಲು ಈ ಜೀವದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಚಯ ಕೊಡಲಿ? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಆತ್ಮಿಕತಂದೆಯು ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಶಿವತಂದೆ ಅಥವಾ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲ ಪವಿತ್ರತೆಯದೂ ಬಂಧನವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಬಂಧನವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕ, ಪತಿತ-ಪಾವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಆತ್ಮಿಕತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಳಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಭಾರತಖಂಡವಂತೂ ಇದ್ದೇಇದೆ. ಭಾರತಖಂಡವು ಎಂದೂ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲ ಕೇವಲ ಭಾರತಖಂಡವೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಕಲ್ಪದ ಸಂಗಮದಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಬಂದಾಗ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುವವು. ನೀವೂ ಸಹ ಆದಿಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ ಸಹಯೋಗ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಗೀತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ - ಬಾಬಾ, ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಹ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಯವರೆಗೂ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೊಸಮನೆಯು ತಯಾರಾದಾಗ ಹಳೆಯದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು, ಈಗ ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಸತೋಪ್ರಧಾನ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಪದೇ-ಪದೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವಂತಹ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ನಂಬರ್‌ವಾರ್ ಪುರುಷಾರ್ಥದನುಸಾರ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಸಂತಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಧುಬನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ ನಾವು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಇದು ಪರಿವಾರವಾಯಿತು. ಇದು ಈಶ್ವರೀಯ ಪರಿವಾರವಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಬಹಳಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿರುವರೋ ಅವರದು ಬಹಳದೊಡ್ಡ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಗೂ ಸಹ ಯಾವ ಬಿ.ಕೆ.ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇವರದೂ ಸಹ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ಪಾಂಡವರು ಮತ್ತು ಕೌರವರು ಜೂಜಾಟವನ್ನು ಆಡಿದರು, ಅದರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಪಣವಾಗಿ ಇಟ್ಟರು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯವು ಕೌರವರಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಕಿರೀಟ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ನಗರದಿಂದಲೇ ಹೊರಗೆ

ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದುಕಡೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟರು ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ದಂತಕಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾಂಡವರ ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ, ಕೌರವರ ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧವೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ರಾಜರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಂತೂ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೌರವರು ಮತ್ತು ಯಾದವರ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಬಾಕಿ ಸಹೋದರರು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವರು! ಪಾಂಡವರು, ಕೌರವರು ಹೊಡೆದಾಡಿದರು, ಕೊನೆಗೆ ಐದುಜನ ಪಾಂಡವರು ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅವರೂ ಸಹ ಪರ್ವತಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕರಗಿಹೋದರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಟವೇ ಸಮಾಪ್ತಿ, ಇದರಿಂದ ರಾಜಯೋಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬಂದು ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯೇ ಬನ್ನಿ, ಬಂದು ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ರಾಜಧಾನಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ವಿಷ್ಣುಪುರಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಕನ್ಯೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಗೃಹಸ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಂತೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಸಹ ಗೃಹಸ್ಥಿಯಾಗಿಬಿಡುವರು. ಕೆಲವು ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹಗಳ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಕನ್ಯೆಯರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪೆಟ್ಟುಬಿದ್ದಾಗ ಅಂತಹ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಹನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅಧರ್ ಕುಮಾರಿಯಾಗಬಾರದು. ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯಾಗಿಬಿಡುವರು. ಕುಮಾರರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವಂತೂ ಪವಿತ್ರರಾಗಿರಿ, ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲರುವವರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲರುತ್ತಾ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನವಾಗಿರಿ. ಅವರಿಗೇ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬಂಧನವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕನ್ಯೆಯರಂತೂ ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಬಹಳ ಧೃಢವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಕುಮಾರಿಯರು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಓದಬಹುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರ ಮಾತಾಪಿತರು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲ ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಶಾಲೆಗೆ ಶಾಲೆಯೂ ಆಗಿದೆ, ಮನೆಗೆ ಮನೆಯೂ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಸಂಗವೂ ಆಗಿದೆ. ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಓ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೇ ಎಂದು ಅವರಿಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತದೆ, ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಯಾತ್ರಿಕನು ಸದಾ ಪವಿತ್ರನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರನ್ನು ಪವಿತ್ರ, ಸುಂದರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತಾವುದೇ ಯಾತ್ರಿಕರು ಈ ರೀತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಶರೀರವು ಪರ ಆಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವಾತ್ಮರು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಇದು ನನ್ನ ಶರೀರವಲ್ಲ, ಇದು ಇವರ ಶರೀರವಾಗಿದೆ. ಈ ಪತಿತಶರೀರವು ನನ್ನದಲ್ಲ, ಇವರ ಬಹಳ ಜನ್ಮಗಳ ಅಂತಿಮದಲ್ಲ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ನಂಬರ್‌ವನ್ ಪಾವನರಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಕೊನೆಯಲ್ಲ ವಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ 16 ಕಲಾಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದರು, ಈಗ ಯಾವುದೇ ಕಲೆಯಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ದೂರದೇಶದ ಯಾತ್ರಿಕನಾದರಲ್ಲವೆ. ನೀವಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಯಾತ್ರಿಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಇಲ್ಲ ಬಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಚಕ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಭಲೆ ಯಾರೆಷ್ಟಾದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿಬಹುದು ಆದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇವರ ತನುವಿನಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಭಕ್ತರಾದರು. ಸದ್ಗತಿದಾತನೂ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆತ್ಮವೇ ಓದುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನವಿದೆ, ಈಗ ದೂರದ ಯಾತ್ರಿಕನೆಂದು ಶಿವತಂದೆಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು 84 ಜನ್ಮಗಳ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆವು, ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲ ಉಪ್ಪಿನಷ್ಟು ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಅದೇ ಗೀತಾಭಾಗ, ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ, ಅದೇ ಮನ್ಮನಾಭವ-ಮಧ್ಯಾಜೀಭವದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಯುದ್ಧವೂ ಸಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಪಾಂಡವರ ವಿಜಯವಾಯಿತು, ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಿಜಯಮಾಲೆಯ ಗಾಯನವೂ ಇದೆ. ಪಾಂಡವರು ಪರ್ವತಗಳಮೇಲೆ ಕರಗಿಹೋದರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ

ಮಾಲೆಯು ಎಲ್ಲ ಆಯಿತು? ಈಗ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾಲೆಯಾಗಲು ನಾವಿಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯು ಮೇಲದ್ದಾರೆ, ಅವರ ನೆನಪಾರ್ಥವು ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆನಪಾರ್ಥದ ಗಾಯನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರದು 8ರ ಮಾಲೆ, ಕೆಲವರದು 108ರ ಮಾಲೆ ಮತ್ತು 16,108ರ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಏರುವಕಲೆಯಿಂದ ಸರ್ವರ ಉನ್ನತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವೀಗ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಮ್ಮದು ಏರುವಕಲೆಯಾಗಿದೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಂದ ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗಡೆ ಹೇಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತೇವೆ, 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ - ಇದೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು, ಶಾಪವನ್ನು ಕಳೆದು ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ರಾವಣನ ಶಾಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಮಾಡಿದವು. ಶಿವತಂದೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಭಾರತವೇ ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು 84 ಜನ್ಮಗಳ ಚಕ್ರವನ್ನು ಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯರಿಗೂ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹವರು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುವುದು. ಅವರು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಗೇ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ. ಹೊಸಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲು ತಾವಿರುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದೂ ಸಹ ಮಧ್ಯಮದರ್ಜೆಯದಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಯುಗವು ಹೊಸಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ, ತ್ರೇತಾಯುಗಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮದರ್ಜೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ- ನಾವು ಸ್ವರ್ಗ, ಹೊಸಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು. ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು-ಯಾರು ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೀವು ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗಿಬಿಡುವುದು ಆದ್ದರಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಅಲೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆ! ಶಿವತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ! ನಾವು ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯಿಂದ ದಾದಾರವರ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ, ಇಂತಹ ತಂದೆಯ ಬಳಗಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟುಬಾರಿ ಹೋಗಬೇಕು ಆದರೆ ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಲೆ ಬಹಳ ಧನವಂತರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ತಿಂಗಳು, ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ನಂತರವಾಗಲಿ ಬಂದು ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗುವರು. ಅವರಿಗೆ ಪದೇ-ಪದೇ ತಂದೆಯ ಕಡೆ ಸೆಳೆತವಾಗುವುದು. ಸೂಜಿಯ ಮೇಲೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ಅಯಸ್ಕಾಂತವು ಅದನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಜೊತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯೋಗವಿರುವುದೋ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ತುಕ್ಕು ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗುವುದು - ನಾವು ಅಯಸ್ಕಾಂತದೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು. ನೀವು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ..... ನಾವು ನಿಮ್ಮ ದ್ವಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೀತೆಯಿದೆ ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಕೊನೆಯಲ್ಲಯೇ ಇರುವುದು. ಪೂರ್ಣತುಕ್ಕು ಇಳಿದಿದ್ದಾಗ ಆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಆತ್ಮಗಳೇ, ಮನ್ಮನಾಭವ. ಭಲೆ ಗೃಹಸ್ಥವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲರಿ, ಇಲ್ಲಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಕುಳಿತುಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಾಗರನ ಬಳಿ ಮೋಡಗಳು ರಿಫ್ರೆಷ್ ಆಗಲು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತೆ ಸೇವಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಬಂಧನವು ಕಳೆಯುವುದೋ ಆಗ ಸೇವೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಪವಿತ್ರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಈಶ್ವರನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ವಿಘ್ನಗಳೇಕೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣನು ಭಗವಂತನಿಂತಲೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವನಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಘ್ನಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಡ್ರಾಮಾ ಪ್ಲಾನನುಸಾರ ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಈ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಪತಿತರ ವಿಘ್ನಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿವೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಯೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ - ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ 16,108 ಮಂದಿ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯರಿದ್ದರು. ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತು, ರಾಮನ ಸೀತೆಯ ಅಪಹರಣವಾಯಿತು, ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಲ್ಲಂದ ಬಂದನು! ಬಹಳಷ್ಟು ಅಸತ್ಯವಿದೆ. ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಬಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಅಸುರರ ವಿಘ್ನಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಪತಿತರಿಗೆ ಅಸುರರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾವಣ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ನೀವೀಗ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ರಾವಣರಾಜ್ಯದಿಂದ ದೂರಸರಿದಿದ್ದೀರಿ ಆದರೂ ಸಹ ಅದರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಭಾವವಾದರೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವಿದೆ, ಇಲ್ಲಯೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಸ್ಫೂತಿಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಯೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಛೇ ಛೇ ಪ್ರಪಂಚ, ಸ್ಮಶಾನವಾಗಲಿದೆ. ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಮಾತಾಗಿದೆ - ಮನ್ನನಾಭವ. ಬಾಬಾ, ನಾವು ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿಯ ಪತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ದ್ರೌಪದಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀವೀಗ ಪತಿತಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಪಾವನಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರು ಕಲ್ಪದಹಿಂದೆ ಹೂವಾಗಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಹೂದೋಟವು ಇಲ್ಲಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದು. ಕೆಲವರು ಇಂತಿಂತಹ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಸರೇ ಇದೆ, ಹೂವುಗಳ ರಾಜ ಎಂದು. 5 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅರಳುತ್ತದೆ, ಸುಗಂಧ ಬೀರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಯೂ ಸಹ ಯಾರು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನೆನಪು ತರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಸುಗಂಧ ಹರಡುತ್ತದೆ, ಸದಾ ಋಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಇಂತಹ ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆಯು ಹರ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಮುಂದೆ ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನದ ನೈತೃವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಿಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವುದೇ ಬಂಧನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆಂದೂ ಬಂಧನಗಳಿಲ್ಲ ಮರೆತೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಸಿಲುಕಬಾರದು. ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಈಗ ನಮ್ಮದು ಏರುವಕಲೆಯಾಗಿದೆ, ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಶಾಪವನ್ನು ಕಳೆದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಅಪಾರ ಋಷಿಯಲ್ಲರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ - ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಎಲ್ಲಯೂ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆ?

ವರದಾನ:- ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಆತ್ಮರ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಂತಹ

ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಭವ

ಸರ್ವಆತ್ಮರ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ- ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆಯಿಂದ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಈ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಾವು ಸ್ವಯಂ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಿರಂತರ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ.... ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿತರಾಗಿರಿ, ವ್ಯರ್ಥಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಲ್ಲ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿರಿ, ಆಗಲೇ ವಿಶ್ವಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿಯಾಗುವ ವರದಾನವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್:- ಬ್ರಹ್ಮಾತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಗುಣಸ್ವರೂಪ, ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ನೆನಪಿನ ಸ್ವರೂಪರಾಗುವವರೇ ಸತ್ಯಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿದ್ದಾರೆ.